

da ogsaa kan strække Hjælpen noget videre. Der skal nemlig vel gives saa meget i det Hele, men der bliver dog tillige Rente og Rentens Rente, de 2 Millioner skulle jo ikke strax ud, og Nogle dø da desuden. Ja, det er sandt, men det har Forslaget ogsaa taget Hensyn til. Det siger nemlig ubetinget, at, naar Indstudene ere løbne op til et dobbelt saa stort Beløb som den beholdne Hjælpefond, luffes Butiken. Det er naturligtvis af Forsigtighed, antager jeg, at den høitærede Minister har indsat denne Bestemmelse, men selv om man tager alle disse gunstige Omstændigheder med i Beregning, at en Del dø, og at Staten derfor ikke kommer til at yde Tilskud til disse, og selv om man gjør Regning paa, at den ikke strax rykker ud med de 2 Millioner, men at der bliver en Del tilbage, kunne ærede Herrer tage en anden Side af Beregningen og se, hvormange der er paa over 55 Aar. Der er 272,000, og da ville de se, at det ligeledes bliver et forsvindende eller noget nær forsvindende Antal, der kan faae Hjælp af de 2 Millioner. Det er som en Draabe i Havet, det er i Forhold som 1 til 100. Men lad os ogsaa lade denne Side af Sagen ligge og sige: Ja, men de 9,000 er jo dog ogsaa Nogle, og lad os saa undersøge, hvorvidt de 9,000, der faae Hjælp, virkelig høre til dem, der trænge til Hjælp. Herved komme vi til at undersøge nogle andre Paragrafer, navnlig §§ 4 og 5. I § 5 hedder det, at den billige Allderdomsforsørgelsesklasse kun vil give en aarlig Rente af Indstudene af 4 pCt. Det kan nu ikke negtes, at, naar de Folk, der skulle skøde Penge ind heri, ere Folk, som ere vante til at give baade 5 og 6 pCt., ja maasse mere — i Husmandskreditsforeningen give de 5 pCt. og faae endda ikke de fulde Hundreder — saa ser det noget fært ud, at de skulle sætte deres Penge ind til 4 pCt. (Afbrydelse af Aaberg). Er det ikke rigtigt? De faae kun 4 pCt., Indstudene forrentes med 2 pCt. halvaarlig. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem kan faae Ordet senere. Det er dog vist rigtigt, at de faae kun 4 pCt. af deres Penge, og at de selv give 5, 6, 7 pCt. eller derover, alt eftersom de ere mer eller mindre i Knibe. Efter den Stilling, Arbejderklassen i det Hele er i, og som jeg i min Indledning omhandlede, maa man ikke fortænke de Folk i, at de sige som saa: Det er rimeligt, at vi egentlig ingen Nytte faae af det. Jeg er ikke blind for — jeg har gennemlæst Lovforslaget atter og atter — at de kunne faae deres Penge igjen forrentede med 4 pCt. Men det er dog rimeligt, at disse Folk sige: Vi have saa mange For-

maal, der ligge nærmere, saasom at sørge for vore Børn, at sørge for os selv i Sygdomsfaaldene o. s. v., end gennem Indstud at give Noget til Statsklassen. Maa ja, kunde man jo saa sige, det kan jo forandres. Det er muligt, men det indlader jeg mig ikke paa her, jeg fremdrager her kun Lovforslaget, som det er. Saa er der endelig en anden Bestemmelse i § 4, at Interessenten strax skal opgive, i hvor lang Tid og til hvilke Terminer han vil gjøre Indstud og disses Størrelse, idet han dog ikke er forpligtet til at fastsætte dem til lige store Beløb. Lad os tænke os unge Mennesker i 18 Aars Alderen. Hvormange af Arbejderklassen tro de Herrer her, der have noget Kjenndskab til de virkelige Forhold, der ere i Stand til at give det Løfte og at indfri det? Jeg tør drifte mig til at paasta, at give de det, vil desværre Omstændighedernes Magt meget ofte medføre, at de ikke ere i Stand til at afse de 20 Kr. aarlig. Nu vil man maasse sige, at selv om det saa sker, saa betyder det jo dog ikke, at dermed er Alt forbrudt. Men dermed er dog deres Net forbrudt, saa overlades det nemlig til de reglementariske Bestemmelser og til Bestyrelsen, hvor meget Hensyn der skal tages til disse Omstændigheder. Men hvem vil da komme til at faae Del heri, hvem blive de 9,000? Ja, det vil væsentlig blive Mellemklassen, det vil blive dem, der have Noget i Forveien, enten en lille Kapital eller en Livrente, som de have sikret sig i Livrenteklassen eller i en Allderdomsforsørgelseskasse. De ville sige: Det er dog godt nok at have ogsaa disse 200 Kr., at Staten saaledes kommer til give os c. 60 Kr. af de 200 Kr., det er dog rart, at vi ogsaa gave den Hjælp. Det er væsentlig den Slags Folk, som tidligere eller fildigere ville komme til at nyde godt af Kassen. Jeg siger ikke Noget om, hvor hurtigt de ville komme — derom kunne Meningerne være delte — men det er rimeligt, at de ville komme temmelig hurtigt, og at de 9,000 saa snart ville være indtegnede. Nu ser jeg ganske vist i Motiverne, at man kan tage under Overvejelse, hvorvidt man paany vil gjøre Tilskud fra Statskassen, men hvad er rimeligere, end at man da giver sig til at undersøge, hvem det er, der er kommen, og saa vil man se, at det er Mellemklassen. Det, der er sket, er altsaa et mislykket Forsøg, men et mislykket Forsøg er værre end Intet. Der kan naturligvis være enkelte Fabrikanter, der ville gjøre Indstud for deres Arbeidere, maasse ogsaa enkelte Husbonde, der ville gjøre det overfor velkjente Tjenestefolk, men i Hovedsagen behøver man